

mida ka karta pole, sest et talwel wähe taimi õitsewad, siis ei ole meil midagi kahju karta, waid meie terwis saab sest üksi kasu. Peale õhu niisutamist oma auru läbi, puhastawad tua taimed seda ka weel, sest et nad päewa päiste sees hapnikku wälja hingawad, mis meie leha kergitab. — Et see nõuu mitte tühi pole, wõime meie igal pool elus näha. Kes end töö tuas, koolis, kantseleis j. c. taimedest eemal hoiab, maksab seda oma terwisega. Kes aga enam jagu omast eluajast taimede seas elab, nagu põllumees, kütt, kärner, seda õnnistab loodus terwise, rõõmsa meele ja agarusega. Kellel mitte aeda pole, see istutagu omale kasukenegegi ukse ette, wõi lillepeenrake aia alla.

(„Meelejahutajast“.)

Kui palju aega kulutab inimene magamisega ära.

Täiskaswanud inimene tarwitab magamisega iga päew seitse tundi. Palju inimest magawad igawa aja pärast, meelekindluse ja töötamise himu puuduse pärast ehk ka mõne muu asja pärast 10 ja weel enam tundi päewal, kui „leibaluuse lastemise unele“ ka weel sinna juure armatakse. Kui meie nüüd 10. tunnilise igapäewase magamise peale vaatame, siis näeme, et igapäew 3 tundi inimese elust unele, sellele surma wennale, ohwerdatud saawad. Kui meie terve aasta kohta need iga päewased 3 tundi kofku wõtame, siis tulewad 1095 tundi wälja. Kui meie nüüd inimese noore põlwe maha arwame, kus meie peajud enam und ja hingamist tarwitawad ja need 3 tundi 18 aastast sunni 60 eluaastani kofku arwame, s. o. 42 aasta kohta kofku arwame, siis tulewad 45,990 tundi wälja. Seega magamise meie siis rohkelt 5 aastat oma elust ära, wõi oleksime elusalt jurnud! Aga mis ei wõiks meie lõik selle pika aja sees ära teha, ära teenida ja ära näha! Mõtlemisega igamees siis ka selle lõuna peale:

„Wara wälja, hilja woodi:

„Nõnda rikkus majja toodi.“

(„Meelejahutajast“.)

Kalendri tegija naljatused ja tõe terad.

1.

„Mis suguses asjas oli Adamal parem elada, kui teistel meestel?“

„Temal ei olnud ämma.“

2.

Adwokaadi Ants Kawala koer warastas libuniku suure worsti ära. Kui nüüd „ahwukaart“ kord libuniku poest mööda läks, küsis see: „Kuulge, herra, kas selle koera peremees piab mulle selle worsti ära maksma, mis tema koer minu juurest warastas?“

„Jah, muidugi!“ wastas adwokaat.

„Noh, palun, makske siis mulle selle worsti eest 50 kopikat ära, mis Teie koer minu poest warastas!“ ütles libunik. Adwokat maksis raha ilma wastu panemata ära, aga saatis kodust libunikule rehnungi, kelles ta härja surmaja käest ametlikult antud hea nõuu eest 1 rubla 50 kopikat nõundis.

3.

Märt Topp, fange porujommi pruukija mees, oli surma woodi peal. Wiimisel silmapilgul palus ta weel tilgakeste wett ning ütles: „Ma lepin õige sellega enne surma ära, seda ma elus lõige enam wiskasin.“

4.

Üks imelik ilus noor neiu tuli oma 80 aastase wana emaga kaupmehe juure ja palus 20 küünart siidi paela. Kaupmehe sell oli nii libe kui meelane ja oleks neiuksel jalgade alla end maha wiskanud, kui ta siis oleks luba olnud. Kui nüüd pael siisepakitud oli, küsis neitsi: „Kui palju küünar maksab?“

„Iga küünar maksab üks musu,“ wastas libe sell.

„Noh, olgu peale,“ ütles neiu, „minu wana ema maksab niisuguse rehnungi ära!“

5.

Kohtuherra. Kuule, Tõnu, kudas sa ometi nii häbemata wõid olla ja oma naist kurbiga pähä lüüa!?